

De Seminarister, der udgik fra de af mig nævnte Seminarier, forstode tillige at skaffe sig Indflydelse paa den Befolkning, de kom til at virke blandt, meget mere, forekommer det mig, end de fleste af de Seminarister, vi nu se udgaa fra de forskellige Seminarier.

Det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om det høje Kultusministerium ved Besættelsen af Forstanderpladserne paa Statens Seminarier noget mere, end jeg synes, det hidtil har været Tilfældet, tog Hensyn til at knytte fremragende Skolemænd til Seminarierne, Mænd, der vare i en Alder, hvor de havde en større Modenhed, end enkelte af Forstanderne nu have, og navnlig Mænd, der forstode i en noget højere Grad, end det er Tilfældet nu, at paavirke deres Elever saaledes, at det var kendeligt, naar de gik ud i Landet, at de vare særlig vel skikkede ikke blot til at være Lærere for Børn, men ogsaa til at faa Indflydelse paa Ungdommen ved at samle den i Aftenskolen og ogsaa faa Indflydelse paa den Befolkning, de leve iblandt. Jeg er derfor til Sinds her at støtte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der er inde paa den rigtige Bane. Det er jo ikke store Differencer, der er mellem Flertallet og Mindretallet. Ministeren og Flertallet foreslaa at stille 15,000 Kr. til Raadighed, og det ærede Medlem foreslaar 20,000. Her er jeg til Sinds at følge det ærede Medlem, idet jeg derved vil tilkendegive, at naar han er inde paa den rigtige Vej, vil jeg støtte ham. Jeg vil ikke være hans Modstander, naar han har Ret, tværtimod.

Derimod kan jeg ikke følge det ærede Medlem, naar han udtaler en saa skarp Kritik af Forskoleseminarierne, som han gjorde i Formiddagsmødet. Han var imod at give den paatænkte Understøttelse, som er nævnt i Ændringsforslaget Nr. 142, til Forskoleseminariet i Odense og udtalte en temmelig skarp Dom om det ikke ringe Tal af Lærerinder, som er udgaaet fra de bestaaende Forskoleseminarier. Min Erfaring gaar ud paa, at de fleste af disse Lærerinder have gjort udmærket Fyldest i de forskellige Kommuner, hvor de have været ansatte. Det ærede Medlem bebrejdede dem, at de ikke ere gaaede ud fra Seminariet med en Eksamen. Han er nu saa stiv i den Fordring, at de skulle have en Eksamen, helst en god Eksamen. Jeg tror, det er en Fordel ved disse Forskoleseminariers Indrætning, at Eksamen ikke er det, de fortrinnsvis lægge an paa, men at de fortrinnsvis lægge an paa at for-

berede deres Elever til at være udmærket skikkede til at vejlede de smaa Børn, der betros dem.

Det ærede Medlem mente, at de havde Børn til Undervisning indtil en Alder af 12 Aar. Det er ikke Regelen, det maa sikkert være en ren Undtagelse. Det kan være, at det er Tilfældet et eller andet Sted paa Hederne eller Vestkanten af Jylland, der have de jo hist og her et Skolevæsen for sig selv, noget forskelligt fra andre Steder, men som Regel er Forholdet det, at Forskolelærerinderne undervise kun Børn fra det 6te til det 9de eller 10de Aar. Disse smaa Børn ere de udmærket skikkede til at omgaas, og jeg tror ikke, at man, hvis man vilde forlange, at disse Pladser skulde besættes med Lærerinder, som havde taget almindelig Lærerindeeksamen, vilde være saa vel tjent med dem. Jeg tror, det vilde være for smaat for disse Kvinder at give sig omhyggeligt af med disse smaa.

Nu er Regelen den, at man sender sine Børn til Skolerne, navnlig til disse Forskoler, uden at de i Forvejen have lært enten at læse eller skrive eller regne. Som Regel kende de ikke en Gang et Bogstav. (*R. Nielsen*: Aa jo!) Det ærede Medlem siger: Jo. Det kan godt være, at de have andre Skikke i Præstøegnen, men der er mange Forskolelærerinder, der ligefrem sætte Pris paa, at Børnene komme saa blanke og lidt forberedte paa Skolen som muligt, for at de lige straks kunne anvende det System, de ønske at indføre i deres Undervisning. Det kan være, at der er flere Steder, hvor Forholdene ere anderledes, og jeg har ikke noget imod, at Hjemmet i saa høj Grad som muligt tager sig af Børnenes Undervisning og følger med den største Omhu baade deres Opdragelse og Undervisning hele Skoletiden igennem. Men det være nu, som det vil, saa er Forholdet det, at der skal en vis Taalmodighed og Overbærenhed til at undervise smaa Børn, visse Evner og Gaver, og det er min Erfaring, at de Lærerinder, der ere udgaaede fra Forskoleseminarierne, i de allerfleste Tilfælde have vist sig Opgaven voksne.

For Resten er det ikke saa let at komme ind paa Forskoleseminarierne. De vedkommende underkastes en streng Prøve og Sondring, før de optages, saa at Forstanderen sikrer sig, at de, der optages, ere Kvinder, der, saa vidt han kan bedømme det, ere skikkede til den Gerning, de skulle udføre. Nu er det heller ikke blot et Aar, de have til deres Uddannelse, men halvandet Aar, og jeg vilde nødig se, at man kom bort fra det, man har indført med